

MATT A TOM OLDFIELD

FOTBALOVÍ HRDINOVÉ

YAMAL

 CPRESS

Yamal

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Matt a Tom Oldfield

Yamal – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Matt a Tom Oldfield

FOTBALOVÍ HRDINOVÉ

YAMAL

Z dětského hřiště na to fotbalové

The moral rights of the Author have been asserted.
Text copyright © by Matt Oldfield Limited, 2025
Cover and illustrations copyright © Daniel Leydon, 2025
Originally published in the English language as Ultimate Football Heroes:
Yamal by Studio Press, an imprint of Bonnier Books UK Limited, London.
Translation © Jan Dvořák, 2025

ISBN tištěné verze 978-80-264-5707-7
ISBN e-knihy 978-80-264-5722-0 (1. zveřejnění, 2025) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-264-5723-7 (1. zveřejnění, 2025) (mobi)
ISBN e-knihy 978-80-264-5715-2 (1. zveřejnění, 2025) (ePDF)

Pro Noaha, Nica, Arla a Lilu

Matt Oldfield je autorem knih pro děti. Zaměřuje se na úžasný svět fotbalu. Mezi jeho další knihy patří řada *Neuvěřitelný fotbal* (v roce 2020 obdržela ocenění Children's Sports Book of the Year) a řada *Johnny Ball: Fotbalový génius* (tituly u nás vydalo nakladatelství CPress). V návaznosti na své publikování vede Matt na školách workshopy tvůrčího psaní.

Ilustrace na obálce: Dan Leydon.

Pro více informací o Danovi navštivte jeho web
danleydon.com

Pro zakoupení jeho umělecké tvorby navštivte webovou stránku etsy.com/shop/footynews

Nebo ho jednoduše sledujte na síti X
pod profilem @danleydon

OBSAH

Poděkování	7
Kapitola 1 Nejmladší superhvězda Evropy	9
Kapitola 2 Velmi brzké setkání s Messim	15
Kapitola 3 Malá hvězda z La Torretty	19
Kapitola 4 Směr Barcelona	23
Kapitola 5 Tvrdé lekce v Rocafondě	27
Kapitola 6 Sťahování do La Masie	32
Kapitola 7 Mini Messi	37
Kapitola 8 Budoucí španělská superhvězda, část 1	42
Kapitola 9 Trénink s áčkem	47
Kapitola 10 Mladý barcelonský rekordman	52
Kapitola 11 Budoucí španělská superhvězda, část 2	57
Kapitola 12 Zápas o Trofej Joana Gampera	63
Kapitola 13 Okamžitý miláček fanoušků	68
Kapitola 14 Potopení Villarrealu	74

Kapitola 15	Rocková hvězda týmu La Roja	78
Kapitola 16	Světla, kamera, akce	84
Kapitola 17	Další kouzelné momenty.	90
Kapitola 18	Zlomené srdce v El Clásicu	96
Kapitola 19	Učení za pochodu	101
Kapitola 20	Nejlepší ve skupině.	105
Kapitola 21	Noci vyřazovacích bojů	111
Kapitola 22	Králové Evropy	116
Kapitola 23	Umlčet Bernabéu.	121
Kapitola 24	Muž okamžiku	125
Nejslavnější okamžiky		130
Otestuj si své znalosti		133

PODĚKOVÁNÍ

Především bych rád poděkoval všem v nakladatelství Bonnier Books za podporu a za to, že tak hladce kormidlují neustále se zvětšující loď knižní řady Fotbaloví hrdinové. Psát příběhy pro další generaci fotbalových fanoušků je pro mě ctí a potěšením zároveň. Děkuji také svému agentovi Nicku Waltersovi za to, že mi rok co rok pomáhá uchovávat si vysněnou práci.

Velký potlesk si dále zaslouží všichni učitelé, knihkupci a knihovníci, kteří se zasloužili o propagaci těchto knih, a samozřejmě také sami čtenáři. Úspěch uvedené série je opravdu zásluhou vás všech.

A teď k přátelům a rodině. Tuto sérii bych nikdy nepsal, nebýt mého bratra Toma. Dlužím mu mnohé a jsem mu nesmírně vděčný za jeho víru ve mě coby autora. Stejně tak

YAMAL

jsem nesmírně vděčný celé své rodině, zejména Melovi, Noahovi, Nicovi a samozřejmě mámě a tátovi. Rodičům vděčím za své největší vášně: fotbal a knihy. Jsou pro mě opravdovou inspirací ve všem, co dělám.

Díky patří také mým přátelům za všechnu jejich lásku a smích; a ne, omlouvám se vám, ale „skutečnou práci“ si hned tak hledat nebudu!

A nakonec Iona. Bez tvé podpory a pochopení bych tohle všechno nezvládl. Mám tě moc rád, stejně jako Arla, Lilu a Clauda.

KAPITOLA 1

NEJMLADŠÍ SUPERHVĚZDA EVROPY

9. července 2024, Allianz Arena, Mnichov, Německo

Lamine Yamal se vždy těšil na své narozeniny. Měl tolik krásných vzpomínek na svůj velký den v průběhu let – oslavy, hry a samozřejmě dárky.

Ovšem tentokrát, jen pár dní před svými sedmnáctými narozeninami, si přál jednu jedinou věc: účast ve finále Eura 2024.

Po překotné první sezóně v barcelonském áčku teď Lamine zářil na mezinárodní scéně. Španělsko vyhrálo všechny tři zápasy ve skupině, hladce přešlo přes Gruzii a ve čtvrtfinále „těžkých vah“ porazilo Německo. Teď ho

čekalo semifinále s Francií – a Španělsko dělilo jen devadesát minut od finále.

Jeho máma Sheila se třásla vzrušením, když jí Lamine večer před semifinále volal přes video.

„Jsem na tebe tak pyšná!“ řekla a její usměvavá tvář zaplnila displej.

„Díky!“ odpověděl Lamine. Bylo těžké se neusmát, když viděl, co pro ni tehle okamžik znamená. „Ten poslední rok byl neuvěřitelný a bez tebe bych tu nebyl.“

„No, bylo to pořádné dobrodružství pro celou rodinu,“ odpověděla Sheila a hlas se jí trochu třásl.

Lamine si všiml, že má v očích slzy, a tak rychle změnil téma. „Už týdný spím po hotelových pokojích, takže se fakt těším, až se vrátím domů,“ řekl. „Ale ještě ne. Nejdřív ještě musíme vyhrát dva zápasy!“

Na začátku turnaje se mu spoluhráči snažili pomoci pro případ, že by byl náhodou nervózní. Jenže rychle poznali, že jejich křídelní kouzelník, jemuž tehdy bylo šestnáct let, se ničeho nebojí.

Semifinále ale přece jen bylo už o něčem jiném. Fanoušci po celém světě ho budou sledovat a ti španělští do týmu vkládali velké naděje. Lamine miloval, když lidé mluvili o Španělsku jako o „týmu turnaje“, ale současně si uvědomoval,

NEJMLADŠÍ SUPERHVĚZDA EVROPY

že jejich krásný fotbal nebude nakonec znamenat nic, pokud nezvednou nad hlavu trofej.

„Jak po mně může někdo chtít, abych byl v takové chvíli v klidu?“ říkal si Lamine, když ležel v posteli.

Posledních pár týdnů se na něj soustředilo tolik pozornosti a on si na to stále zvykal. Kamkoli přišel, objevili se fotografové, novináři a křičící fanoušci.

Ale jakmile vyběhl na hřiště, pocítil klid. Prošel si se spoluhráči svou obvyklou rozcvičku a pak se přidal na trénink nožiček do kolečka, kde stál vedle svého dobrého kamaráda Nica Williamse.

„Tak co, je to dneska?“ zeptal se ho Nico s pobaveným úsměvem.

Lamine se na něj zmateně podíval. „Dneska co?“ zeptal se.

„Dneska tvůj první gól na turnaji!“ odpověděl Nico. „Nahráváš všem ostatním. Teď je řada na tobě dát gól.“

Lamine se rozesmál. „Dát gól v semifinále Eura?“ řekl a na vteřinu si ten pocit představil. „Jo, rozhodně se o to pokusím!“

Když stál v tunelu, zvedl hlavu právě ve chvíli, kdy kolem procházel Kylian Mbappé a za ním celý francouzský tým. Na okamžik si Lamine vzpomněl na mistrovství světa 2018, kdy byl Mbappé tím náctiletým zázrakem, o němž všichni

mluvili. Lamine měl tehdy jen deset let a sledoval zápasy s rodinou.

O šest let později byl nejnovější superhvězdou on. Překonával rekordy a vytvářel ty nejlepší momenty zápasů.

S Laminem a Nicem na křídlech dokázalo Španělsko přepnout z obrany do útoku během několika sekund. Většina lidí tak čekala, že vyhrají. Jenže tyto předpovědi se otřásl v okamžiku, kdy se Francie ujala vedení 1:0.

I když zbývalo ještě hodně času, Lamine věděl, že tohle prostě není dobré. Francie dokázala skvěle bránit a teď samozřejmě stáhla ještě víc hráčů do obrany. Španělští fanoušci ztichli a levý bek Theo Hernández byl Laminovi na pravém křídle neustále v patách.

Jenže Španělsko nepanikařilo. Drželo míč, nutilo Francouze běhat a začalo se znovu cítit samo sebou.

A pak se jeden z odrazů dostal k Laminemu. Stáhl se ze strany blíž ke středu a Álvaro Morata s Danim Olmem se ve chvíli, kdy Lamine míč zpracoval, rozběhli. Francouzští obránci šli za nimi a Lamine měl konečně pár metrů volného prostoru.

Naznačil kličku doprava, čímž oklamal záložníka před sebou, a přehodil si míč na levačku. V tu chvíli se rozhodl vystřelit. Bez dlouhého váhání zakroutil míč rychlým švihem levačky. Podíval se vzhůru a viděl, jak balón letí obloukem.

Pak se hráči rozběhli slavit s fanoušky, kteří zůstali na svých místech, mávali španělskými vlajkami a křičeli z plných plic.

Španělsko mířilo do finále Eura 2024 a Lamineovi se splnilo narozeninové přání.

„Dnes večer jsme viděli záblesk geniality!“ konstatoval trenér Luis de la Fuente při rozhovoru po zápase.

Když Lamine čekal v tunelu na interview, konečně uviděl záznam svého gólu. Byl ještě lepší, než si pamatoval. Nádherný pocit!

Po rozhovorech se rychle vrátil do španělské šatny, kde už hrála hudba a tančilo se.

„Na tohle bych si mohl zvyknout!“ pomyslel si. Před sebou měl ještě spoustu a spoustu let fotbalu a opravdu věřil, že přesně sem patří a že dělá právě to, co miluje. Chlapec z Barcelony byl předurčen ke slávě. Od samého začátku.

KAPITOLA 2

VELMI BRZKÉ SETKÁNÍ S MESSIM

„Mounire, vyhráli jsme, vyhráli jsme!“ volala Sheila radostně a vrhla se manželovi kolem krku, jakmile vešel do dveří.

„Cože?“ zareagoval, unavený a zmatený po dlouhém a náročném dni v práci. „O čem to mluvíš? Co jsme vyhráli?“

Zúčastnili se nějaké soutěže? Koupili si snad tenhle týden los? Kdepak. Jejich výhrou sice nebyly peníze, ale pro Mounira, velkého fotbalového fanouška, to bylo možná ještě něco lepšího.

„Slosování o barcelonský kalendář,“ vysvětlila Sheila. „Vyhráli jsme – Lamine v něm bude!“

Ve spolupráci se svým sponzorem, jímž byl UNICEF (Dětský fond Organizace spojených národů), organizoval

fotbalový klub Barcelona charitativní kalendář, v němž se měly objevit jeho největší fotbalové hvězdy společně s roztomilými místními dětmi. A jejich malý chlapeček Lamine byl mezi těmi šťastnými, kteří byli vybráni.

Mounira rázem únava přešla. Naopak se cítil jako v sedmém nebi. „Jóóó, to je ta nejlepší zpráva VŠECH DOB!“ zaječel a jeho rozrušená mysl se okamžitě zaplnila otázkami. Dvě z nich byly obzvlášť důležité:

1) „Půjde na focení celá rodina?“

a

2) „Tyjoo, s kterým hráčem ho asi dají dohromady?“

V té době – psal se začátek sezóny 2007/2008 – bylo v Barceloně tolik skvělých superhvězd, ze kterých si mohl člověk vybírat:

- Místní odchovanci vynikající klubové akademie, jako byl Víctor Valdés, Carles Puyol, Xavi Hernández a Andrés Iniesta;
- hvězdné útočné trio týmu: Deco, Ronaldinho a Samuel Eto'o;
- a taky nová velká posila, francouzský útočník Thierry Henry.

Ale ne, Lamine nebyl vybrán do dvojice s žádným z nich. Místo toho dostal malého, šikovného argentinského útočníka, o němž se mluvilo jako o budoucí hvězdě.

VELMI BRZKÉ SETKÁNÍ S MESSIM

A jeho jméno? Lionel Messi!

„Ten je dobrej,“ přikývl Mounir uznale, když to jméno slyšel. „A zlepšuje se s každým zápasem. Máš kliku, synku!“

Když ten velký den nastal, Mounir, Sheila a malý Lamine společně vyrazili z Mataró, nedalekého města, kde bydleli, do Barcelony a na Camp Nou – obrovský stadion, kde hrával nejslavnější tým tohoto města.

Paráda! To bylo ale působivé místo. Mounir a Sheila už stadion viděli zvenku, ale teď měli poprvé šanci podívat se dovnitř, a dokonce i do zákulisí. Zatímco čekali, až začne focení, omámeně se rozhlíželi kolem sebe po veškeré té historii a slavných hrdinech, kteří zdobili zdi. A Lamine? Tomu bylo teprve pět měsíců, takže vůbec netušil, jaké má štěstí, že tam může být.

Když skončil dopolední trénink, hráči Barcelony se po sprše a převlečení začali scházet v místnosti: Víctor Valdés, Xavi, Puyol, Henry, Eto'o, Deco... a pak Messi, v mikině s kapucí a s dlouhými vlasy rozpuštěnými podél ramen.

„Těší nás!“ řekli Mounir a Sheila s širokými úsměvy na tvářích a Lionel se na ně usmál zpět. Ale byl tak plachý, že sotva promluvil.

„Tak jo,“ řekl fotograf Joan Monfort a hned se pustil do práce. „Protože je Lamine ještě tak malý, napadlo nás udělat fotku ve vaničce. Je to v pořádku?“

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Yamal***.

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.